

AZ EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET AJÁNLÁSA**(2015. december 15.)****a makroprudenciális politikai intézkedések határokon átnyúló hatásainak értékeléséről és az ezen intézkedésekre vonatkozó önkéntes viszonyosságról****(ERKT/2015/2)****(2016/C 97/02)**

AZ EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET IGAZGATÓTANÁCSA,

tekintettel a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 3. és 16–18. cikkére,

tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 458. cikkére,

tekintettel a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáféréseiről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾ és különösen annak VII. címe 4. fejezetének II. szakaszára,

tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület eljárási szabályzatának elfogadásáról szóló, 2011. január 20-i ERKT/2011/1 európai rendszerkockázati testületi határozatra ⁽⁴⁾ és különösen annak 15. cikke (3) bekezdésének e) pontjára és 18–20. cikkére,

mivel:

- (1) Az uniós pénzügyi rendszer nagymértékben integrált. Ez azt jelenti, hogy külföldi szervezetek gyakran nyújtanak határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatásokat. Az egységes piacon az egy adott tagállamban található pénzügyi szolgáltatók választhatnak, hogy egy másik tagállamban található leányvállalatokon vagy fióktelepeken keresztül nyújtanak pénzügyi szolgáltatásokat, vagy közvetlenül nyújtanak határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatásokat. Ez a helyzet ahhoz vezethet, hogy a nemzeti makroprudenciális politikák kiterjedt határokon átnyúló hatásokkal járnak.
- (2) A vagy közvetlenül, vagy a más tagállamokbeli fióktelepeiken keresztül határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatásokat nyújtó külföldi pénzügyi szolgáltatókat általában nem érintik az e tagállamokban a nemzeti pénzügyi szolgáltatókra alkalmazandó makroprudenciális politikai intézkedések. Ennek következtében a pénzügyi szolgáltatók számára, amelyek egyébként az ilyen követelmények hatálya alá tartoznának, mivel helyi leányvállalattal rendelkeznek, arra irányuló ösztönzés áll fenn, hogy alternatív csatornákon keresztül folytassák tevékenységeiket a fogadó országbeli intézkedések kijátszása érdekében. Az ilyen magatartásból eredő elszívárgás és szabályozási arbitrázs alááshatja a nemzeti makroprudenciális politikai intézkedések eredményességét.
- (3) Ezenkívül torzulhat a verseny, ha a külföldi pénzügyi szolgáltatók fióktelepei és a határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatásokat közvetlenül nyújtó külföldi pénzügyi szolgáltatók a belföldi pénzügyi szolgáltatókkal és a külföldi pénzügyi szolgáltatók adott tagállambeli leányvállalataival szembeni versenyelőnyüket, például az aktív tagállamban generált kitétségekhez kapcsolódó alacsonyabb tőkekövetelményeket, piaci részesedésük növelésére használják fel.
- (4) Az egyik országban hozott makroprudenciális politikai intézkedések a határokon átnyúló kapcsolatokon keresztül a pénzügyi stabilitásra gyakorolt külső hatásokkal járnak más országokban. E hatások általában pozitívak, mivel a makroprudenciális politika csökkenti a rendszerkockázatot és a rendszerszintű válságok valószínűségét és hatását, ezáltal javítva a pénzügyi stabilitást más tagállamokban is. E hatások azonban negatívak is lehetnek. Így például a külföldi pénzügyi szolgáltatók fióktelepeinek és a határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatásokat közvetlenül nyújtó külföldi pénzügyi szolgáltatóknak – annak ellenére, hogy azonos kockázatoknak vannak kitéve, mint a belföldi pénzügyi szolgáltatók és a külföldi pénzügyi szolgáltatók leányvállalatai – általában nem kell az

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 1. o.

⁽²⁾ HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

⁽³⁾ HL L 176., 2013.6.27., 338. o.

⁽⁴⁾ HL C 58., 2011.2.24., 4. o.

e kockázatokkal szembeni ellenálló képességet kialakítaniuk, például azáltal, hogy a székhelyük szerinti tagállamokban nemzeti tőkeintézkedések hatálya alá tartoznának. Emellett, amennyiben e pénzügyi szolgáltatók versenylőnyt élveznek a belföldi pénzügyi szolgáltatókkal és a külföldi pénzügyi szolgáltatók leányvállalataival szemben, ez arra ösztönözheti őket, hogy növeljék az aktíváló tagállamban a vonatkozó makroprudenciális kockázatoknak való kitettségüket, ezzel nagyobb kockázatnak téve ki a székhely szerinti tagállamot. Ha a pénzügyi szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó e makroprudenciális kockázatok materializálódnának, e pénzügyi szolgáltatók tőkepufferei elégtelennek bizonyulhatnak, ami negatív következményekkel járna a székhelyük szerinti pénzügyi rendszerekre.

- (5) Erre tekintettel, valamint a makroprudenciális politika eredményességének és következetességének biztosítása érdekében a makroprudenciális politikai döntéshozóknak kellő figyelmet kell fordítaniuk az ilyen határokon átnyúló hatásokra, és indokolt esetben megfelelő politikai intézkedéseket kell hozniuk ezek kezelésére. Ennek elérése érdekében az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) olyan megközelítést javasol, amely két fő pilléren alapul, nevezetesen: a) a makroprudenciális politika határokon átnyúló hatásainak szisztematikus értékelésén; és b) szükség esetén a makroprudenciális politikai intézkedésekre vonatkozó önkéntes viszonzosság formájában megjelenő összehangolt szakpolitikai válaszon. Fontos továbbá, hogy e pilléreket az Unióban a lehető legkövetkezetesebben hajtásák végre.
- (6) A makroprudenciális politika határokon átnyúló hatásainak szisztematikus értékelése eddig nem részesült olyan figyelemben, mint amelyet megérdemel. Ez részben annak tulajdonítható, hogy az áttekintés (lehetséges) csatornáira vonatkozó ismeretek továbbra is korlátozottak, és a rendelkezésre álló adatokat nem vizsgálták teljes körűen a határokon átnyúló hatások elemzése céljából. Következésképpen az ERKT fontosnak tartja, hogy minden rendelkezésre álló adat szisztematikus felhasználásra kerüljön a határokon átnyúló hatások jobb megértése és értékelése céljára.
- (7) Fontos olyan eljárást meghatározni, amely a makroprudenciális politika határokon átnyúló hatásainak szisztematikus értékelését célozza, és annak biztosítására irányul, hogy a makroprudenciális politikai döntéshozók előzetesen értékeljék a javasolt intézkedések esetleges határokon átnyúló hatásait. Ezenkívül, valamint figyelemmel az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾, a 2013/36/EU irányelv és az ERKT/2013/1 európai rendszerkockázati testületi ajánlás ⁽²⁾ fennálló követelményeire, a makroprudenciális politikai döntéshozóknak utólag értékelniük kell a politikáik tényleges határokon átnyúló hatásait. A tagállamok által végzett elemzési tevékenység ki fogja egészíteni az ERKT által végzett elemzési tevékenységet.
- (8) Az ERKT által ösztönzött összehangolt szakpolitikai válasz a makroprudenciális politikai intézkedésekkel kapcsolatos önkéntes viszonzosságra vonatkozó szabály formájában jelenik meg. Ezt az önkéntes viszonzosságot a szabálynak az ERKT ajánlásaiból ⁽³⁾ következő önkéntes jellege különbözteti meg az egyes makroprudenciális politikai intézkedések uniós jogon alapuló kötelező elismerésétől. Ez az ajánlás, a határokon átnyúló hatások értékeléséről szóló A. ajánlás és a makroprudenciális politikai intézkedésekről való értesítésről szóló B. ajánlás kivételével, nem alkalmazandó azokra a makroprudenciális politikai intézkedésekre, amelyeknek a kötelező elismerését az uniós jog már előírja. A kötelező elismerés jelenleg az 575/2013/EU rendelet 124. cikkének (5) bekezdése és 164. cikkének (7) bekezdése alapján hozott intézkedések tekintetében előírt, valamint az anticiklikus tőkepuffer tekintetében, amennyiben az a kötelező elismerésre vonatkozó felső határ alatti mértékben kerül meghatározásra. Ugyanez a kivétel érvényesül a kötelező elismerésre vonatkozó határérték fölötti mértékű anticiklikus tőkepufferráták esetében, mivel az Európai Rendszerkockázati Testület ERKT/2014/1 ajánlása ⁽⁴⁾ az anticiklikus tőkepufferráták tekintetében a tagállamok között már a teljes viszonzosság biztosítását ösztönzi.
- (9) A nemzeti makroprudenciális politikai intézkedések eredményességének és következetességének biztosítása érdekében fontos, hogy az uniós jogban előírt kötelező elismerést önkéntes viszonzosság egészítse ki, ezzel a nemzeti makroprudenciális politikai intézkedések hatálya alá vonva a külföldi pénzügyi szolgáltatók fióktelepeit és a határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatásokat közvetlenül nyújtó külföldi pénzügyi szolgáltatókat is. A végső célkitűzés az, hogy a valamely tagállamban fennálló azonos típusú kockázati kitettségre ugyanazon makroprudenciális követelmények vonatkozzanak, a pénzügyi szolgáltató jogállásától és helyétől függetlenül. Ennélfogva a kitettség alapuló makroprudenciális politikai intézkedések tekintetében, különösen azokat illetően, amelyek egy meghatározott kockázati kitettséget céloznak, biztosítani kell a viszonzosságot.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Rendszerkockázati Testület ajánlása (2013. április 4.) a makroprudenciális politika köztes célkitűzéseiről és eszközeiről (ERKT/2013/1) (HL C 170., 2013.6.15., 1. o.).

⁽³⁾ Bár az ERKT ajánlásai jogilag nem kötelező erejűek, azokhoz „cselekedj vagy indokolj” mechanizmus kapcsolódik.

⁽⁴⁾ Az Európai Rendszerkockázati Testület ajánlása (2014. június 18.) az anticiklikus tőkepufferráták meghatározására vonatkozó útmutatásról (ERKT/2014/1) (HL C 293., 2014.9.2., 1. o.).

- (10) Ez az ajánlás útmutatást nyújt az érintett hatóságoknak a más érintett hatóságok makroprudenciális politikai intézkedéseire válaszul elfogadandó, viszonyosságot biztosító intézkedéseket illetően. A felsorolt, valamely tagállamban aktivált makroprudenciális politikai intézkedések tekintetében minden más tagállamban biztosítani kell a viszonyosságot. A makroprudenciális politikai intézkedések akkor kerülnek felsorolásra ebben az ajánlásban, ha az érintett aktiváló hatóság kéri a viszonyosságot és az ERKT a viszonyosság iránti kérést megalapozottnak tekinti. Az önkéntes viszonyossági szabály hatékonyságának biztosítása érdekében fontos, hogy az ERKT-t az ilyen intézkedésekről megfelelő időben és kellő részletességgel, egységes sablon használatával értesítsék.
- (11) Az önkéntes viszonyossági szabály hatékonyságának biztosítása érdekében az érintett hatóságoktól elvárt, hogy ésszerű időn belül fogadják majd el a viszonyosságot biztosító intézkedéseket. Az ERKT hosszabb határidőket fog ajánlani az olyan intézkedések esetében, amelyek nem minden országban állnak rendelkezésre.
- (12) Ezen ajánlás minden makroprudenciális politikai intézkedésre kiterjed, függetlenül attól, hogy az a pénzügyi rendszer mely részére irányul. Az ERKT-nek az 1092/2010/EU rendeletben rögzített megbízatása alapján ezen ajánlás hatálya túlterjed a 2013/36/EU irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben szereplő makroprudenciális eszközök alkalmazásán. Ennélfogva ezen ajánlás hatálya olyan intézkedésekre is kiterjed, amelyek az uniós jog alapján nem kerültek harmonizálásra. Ezen ajánlás hatálya az érintett hatóságok vonatkozó hatásköréhez kötött, és azon makroprudenciális politikai intézkedésekre vonatkozik, amelyek elfogadására vagy aktiválására az érintett hatóságok jogosultak.
- (13) Érintett hatóságnak minősülnek az illetékes nemzeti hatóságok, a kijelölt hatóságok, valamint a makroprudenciális hatóságok és az Európai Központi Bank (EKB) (az egységes felügyeleti mechanizmusban (SSM) részt vevő tagállamok tekintetében), különösen akkor, ha makroprudenciális politikai intézkedések elfogadására vagy aktiválására jogosultak. Az 1024/2013/EU tanácsi rendelet⁽¹⁾ és a 468/2014/EU európai központi banki rendelet⁽²⁾ továbbá meghatározott felügyeleti feladatokkal ruházta fel az EKB-t. Az EKB a kijelölt nemzeti hatóságok által alkalmazottaknál magasabb követelményeket alkalmazhat a tőkepufferekre vonatkozóan, illetve szigorúbb intézkedéseket alkalmazhat. Kizárólag e célból adott esetben az EKB minősül az illetékes vagy kijelölt hatóságnak, és rendelkezik mindazon hatáskörökkel és kötelezettségekkel, amelyekkel az illetékes hatóságok és kijelölt hatóságok a vonatkozó uniós jog alapján rendelkeznek.
- (14) Az SSM-ben részt vevő tagállamok által hozott új makroprudenciális politikai intézkedéseknek keresztül kell menniük a vonatkozó SSM koordinációs eljárásokon. Az ezen ajánlásban meghatározott viszonyossági szabály nem érinti az SSM e belső koordinációs eljárásait, és az ERKT általi viszonyossági értékelés csak akkor fog kezdődni, ha az SSM belső koordinációs eljárásai befejeződtek.
- (15) A hatóságok mentességben részesíthetik az azonosított makroprudenciális kockázatokkal szemben az aktiváló országban nem jelentős kitétséggel rendelkező pénzügyi szolgáltatókat (*de minimis* elv). Ez nemzeti mérlegelési jogkörbe tartozik, és a hatóságok dönthetnek úgy is, hogy nem élnek ezzel, ha a viszonyosságot főszabállynak tekintik.
- (16) A makroprudenciális politikai intézkedések átláthatóságának és elszámoltathatóságának, valamint eredményes végrehajtásának biztosítása érdekében az érintett hatóságoknak a makroprudenciális politikai intézkedésekkel kapcsolatos általános kommunikációs stratégiájuk részeként a viszonyosság iránti kérésekre és a viszonyosságot biztosító intézkedésekre vonatkozó kommunikációs stratégiát kell kialakítaniuk. A viszonyosság iránti kéréseket illetően különös jelentőséggel bír, hogy valamennyi szóban forgó hatóságnak megfelelő időben rendelkezésére bocsássanak minden olyan információt, amely döntéshozatali folyamata szempontjából releváns és szükséges. Ugyanilyen fontos továbbá, hogy az érdekelteket (ideértve többek között a makroprudenciális politikai intézkedések közvetlen címzettjeit) megfelelő időben, teljes körűen tájékoztassák minden, számukra releváns makroprudenciális politikai intézkedésről.
- (17) Az ezen ajánlásban és az ERKT/2015/4 határozatban⁽³⁾ javasolt folyamat úgy került kialakításra, hogy az önkéntes viszonyosság elérése szempontjából a lehető leghatékonyabb és eredményesebb legyen. Az uniós makroprudenciális politikai keret előmozdításával összefüggésben és a fennálló eszközkészlet lehetséges módosításaival összhangban az Európai Bizottságnak ugyanakkor meg kell fontolnia, hogy az ezen ajánlásban szereplő önkéntes viszonyossági szabály a nemzeti makroprudenciális politikák eredményességének előmozdítása érdekében rögzíthető-e az uniós jogban, és ha igen, hogyan rögzíthető a legmegfelelőbb módon. Ideális esetben az Európai Bizottság javaslatának az ezen ajánlásban és a makroprudenciális politika bankszektorban történő operacionalizálásáról szóló ERKT kézikönyv (ESRB Handbook on Operationalising Macroprudential Policy in the Banking Sector, a továbbiakban: ERKT kézikönyv)⁽⁴⁾ 11. fejezetében leírt önkéntes viszonyossági szabályon kell alapulnia.

(1) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

(2) Az Európai Központi Bank 468/2014/EU rendelete (2014. április 16.) az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról (SSM-keretrendelet) (EKB/2014/17) (HL L 141., 2014.5.14., 1. o.).

(3) Az angol változat elérhető az ERKT honlapján: www.esrb.europa.eu

(4) Közzétéve az ERKT honlapján: www.esrb.europa.eu

- (18) Az ERKT ajánlásait azt követően teszik közzé, hogy a Tanácsot az igazgatótanács erre vonatkozó szándékáról értesítették, és a Tanács számára lehetőséget biztosítottak a reagálásra,

ELFOGADTA EZT AZ AJÁNLÁST:

1. SZAKASZ

AJÁNLÁSOK

A. ajánlás – Az érintett hatóságok saját makroprudenciális politikai intézkedései határokon átnyúló hatásainak értékelése

- (1) Az érintett aktiváló hatóságok számára ajánlott, hogy saját makroprudenciális politikai intézkedéseik elfogadása előtt értékeljék azok végrehajtásának határokon átnyúló hatásait. Legalább a kockázati kiigazításon és szabályozási arbitrázson keresztül működő átterjedési csatornákat értékelni kell, az ERKT kézikönyv 11. fejezetében leírt módszertan használatával.
- (2) Az érintett aktiváló hatóságok számára ajánlott, hogy értékeljék:
  - a) a makroprudenciális politikai intézkedések országukban történő végrehajtásának lehetséges határokon átnyúló hatásait (elszívargások és szabályozási arbitrázs); és
  - b) bármely javasolt makroprudenciális politikai intézkedés más tagállamokra és az egységes piacra gyakorolt lehetséges határokon átnyúló hatásait.
- (3) Az érintett aktiváló hatóságok számára ajánlott, hogy legalább évente egyszer kísérjék figyelemmel az általuk bevezetett makroprudenciális politikai intézkedések határokon átnyúló hatásainak bekövetkezését és alakulását.

B. ajánlás – Értesítés és viszonyosság iránti kérés az érintett hatóságok saját makroprudenciális politikai intézkedései tekintetében

- (1) Az érintett aktiváló hatóságok számára ajánlott, hogy a makroprudenciális politikai intézkedésekről azok elfogadásakor, de legkésőbb az elfogadásuktól számított két héten belül értesítsék az ERKT-t. Az értesítésnek tartalmaznia kell a határokon átnyúló hatásoknak, valamint a más érintett hatóságok által biztosítandó viszonyosság szükségességének értékelését. Az ERKT kéri az érintett aktiváló hatóságokat, hogy az információkat angol nyelven, az ERKT honlapján közzétett sablonok használatával biztosítsák.
- (2) Ha a más tagállamok által biztosított viszonyosságot a vonatkozó intézkedések eredményes működéséhez szükségesnek tekintik, az érintett aktiváló hatóságok számára ajánlott, hogy az intézkedésről való értesítéssel együtt nyújtsanak be viszonyosság iránti kérést az ERKT-hez.
- (3) Ha valamely makroprudenciális politikai intézkedéseket ezen ajánlás elfogadása előtt aktiváltak, vagy az intézkedések első bevezetésekor nem tartották szükségesnek a viszonyosságot, azonban az érintett aktiváló hatóság később úgy döntött, hogy e viszonyosság szükségessé vált, az érintett aktiváló hatóságok számára ajánlott, hogy nyújtsanak be viszonyosság iránti kérést az ERKT-hez.

C. ajánlás – A más érintett hatóságok makroprudenciális politikai intézkedései tekintetében biztosított viszonyosság

- (1) Az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy biztosítsák a viszonyosságot a más érintett hatóságok által elfogadott azon makroprudenciális politikai intézkedések tekintetében, amelyek tekintetében az ERKT a viszonyosság biztosítását ajánlotta.
- (2) Az érintett hatóságok számára ajánlott az ezen ajánlásban felsorolt makroprudenciális politikai intézkedések tekintetében a viszonyosság biztosítása oly módon, hogy ugyanazt a makroprudenciális politikai intézkedést hajtják végre, mint amelyet az aktiváló hatóság végrehajtott. Ha a nemzeti jogszabályok nem biztosítják ugyanazt a makroprudenciális politikai intézkedést, az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy a viszonyosságot az ERKT-val történő konzultációt követően a jogrendszerükben rendelkezésre álló azon makroprudenciális politikai intézkedés elfogadása útján biztosítsák, amely az aktivált makroprudenciális politikai intézkedéssel leginkább egyenértékű hatással jár.
- (3) Amennyiben egy adott makroprudenciális politikai intézkedés tekintetében a viszonyosság biztosítására vonatkozóan nem ajánlott valamely meghatározott határidő, az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy a viszonyosságot biztosító makroprudenciális politikai intézkedéseket legkésőbb ezen ajánlás legutóbbi módosításának az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételétől számított három hónapon belül fogadják el. Az elfogadott és a viszonyosságot biztosító intézkedéseknek lehetőség szerint azonos aktiválási dátummal kell rendelkezniük.

D. ajánlás – A más érintett hatóságok makroprudenciális politikai intézkedései tekintetében biztosított viszonyosságról való értesítés

Az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy a más érintett hatóságok makroprudenciális politikai intézkedései tekintetében általuk biztosított viszonyosságról értesítsék az ERKT-t. Az értesítést legkésőbb a viszonyosságot biztosító intézkedés elfogadásától számított egy hónapon belül meg kell küldeni. Az ERKT kéri az értesítő hatóságokat, hogy az információkat angol nyelven, az ERKT honlapján közzétett sablon használatával biztosítsák.

2. SZAKASZ

VÉGREHAJTÁS

1. Értelmezés

Ennek az ajánlásnak az alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „aktiválás”: valamely makroprudenciális politikai intézkedés nemzeti szinten történő alkalmazása;
- b) „elfogadás”: valamely érintett hatóság által valamely makroprudenciális politikai intézkedés bevezetését, módosítását vagy tekintetében viszonyosság biztosítását illetően hozott döntés;
- c) „pénzügyi szolgáltatás”: bármely banki, hitel-, biztosítási, magán-nyugdíjpénztári, befektetési vagy fizetéssel kapcsolatos szolgáltatás;
- d) „makroprudenciális politikai intézkedés”: bármely olyan intézkedés, amely az 1092/2010/EU rendelet 2. cikkének c) pontjában meghatározott valamely rendszerkockázat megelőzésével vagy mérséklésével foglalkozik, és amelyet az érintett hatóság fogad el vagy aktivál az uniós vagy a nemzeti jognak megfelelően;
- e) „értesítés”: az érintett hatóságok által, az 1024/2013/EU rendelet 9. cikke alapján az EKB-t is beleértve, az ERKT-nek küldött angol nyelvű írásbeli értesítés valamely makroprudenciális politikai intézkedésről, többek között a 2013/36/EU irányelv 133. cikkével és az 575/2013/EU rendelet 458. cikkével összhangban, amely lehet valamely tagállamtól származó, viszonyosság iránti kérés is, többek között a 2013/36/EU irányelv 134. cikkének (4) bekezdésével és az 575/2013/EU rendelet 458. cikkének (8) bekezdésével összhangban;
- f) „viszonyosság”: olyan szabály, amelynek alapján valamely ország érintett hatósága a joghatósága alá tartozó pénzügyi intézményekre ugyanazt a makroprudenciális politikai intézkedést alkalmazza, mint amelyet az érintett aktíváló hatóság egy másik országban meghatároz, vagy azzal egyenértékű intézkedést alkalmaz, amennyiben ezen intézmények az utóbbi országban ugyanannak a kockázatnak vannak kitéve;
- g) „érintett aktíváló hatóság”: azon érintett hatóság, amely nemzeti szinten valamely makroprudenciális politikai intézkedés alkalmazásáért felelős;
- h) „érintett hatóság”: makroprudenciális politikai intézkedések elfogadásával és/vagy aktiválásával megbízott hatóság, így többek között:
  - i. a 2013/36/EU irányelv 4. fejezetével és az 575/2013/EU rendelet 458. cikkével összhangban valamely kijelölt hatóság, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság, az 1024/2013/EU rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EKB; vagy
  - ii. az ERKT/2011/3 európai rendszerkockázati testületi ajánlásban⁽¹⁾ meghatározott célkitűzésekkel, szabályokkal, hatáskörökkel, elszámoltathatósági követelményekkel és más jellemzőkkel rendelkező makroprudenciális hatóság.

2. Mentességek

- (1) Az érintett hatóságok mentesíthetnek a joghatóságuk alá tartozó pénzügyi szolgáltatókat valamely meghatározott, viszonyosságot biztosító makroprudenciális politikai intézkedés alkalmazása alól, amennyiben e pénzügyi szolgáltatók az azonosított makroprudenciális kockázattal szemben nem jelentős kitétségekkel rendelkeznek abban az országban, ahol az érintett aktíváló hatóság a szóban forgó makroprudenciális politikai intézkedést alkalmazza (*de minimis* elv). A 2013/36/EU irányelv 130. cikkében az anticiklikus tőkepuffert illetően követett gyakorlathoz hasonlóan a hatóságok dönthetnek úgy, hogy az egy meghatározott küszöb alatti kitétségekkel rendelkező pénzügyi szolgáltatókat mentesítik e makroprudenciális politikai intézkedés tekintetében a viszonyosság biztosítása alól. Az ERKT kéri az érintett hatóságokat, hogy jelentsék be az ERKT-nek az ilyen mentességeket, az ERKT honlapján közzétett, a viszonyosságot biztosító intézkedésekről való értesítésére szolgáló sablon használatával. A *de minimis* elv alkalmazása során a hatóságoknak szorosan figyelemmel kell kísérniük, hogy mutatkozik-e elszívargás vagy szabályozási arbitrázs, és szükség esetén meg kell szüntetniük a szabályozási hézagot.
- (2) Ha az érintett hatóságok az intézkedés tekintetében már azelőtt biztosították a viszonyosságot, és azt közzétették, mielőtt az intézkedés tekintetében ebben az ajánlásban a viszonyosság biztosítását ajánlották volna, a viszonyosságot biztosító intézkedést nem kell módosítani akkor sem, ha az eltér az aktíváló hatóság által végrehajtott intézkedéstől.

⁽¹⁾ Az Európai Rendszerkockázati Testület ajánlása (2011. december 22.) a nemzeti hatóságok makroprudenciális felhatalmazásáról (ERKT/2011/3) (HL C 41., 2012.2.14., 1. o.).

3. Határidők és jelentéstétel

- (1) Az érintett hatóságoknak jelentést kell tenniük az ERKT-nek és a Tanácsnak az ezen ajánlás nyomán hozott intézkedésekről, vagy az intézkedés mellőzését megfelelően meg kell indokolniuk. Jelentést két évente kell küldeni, és az első jelentést 2017. június 30-ig kell megküldeni. A jelentéseknek legalább a következőket kell tartalmazniuk:
  - a) a meghozott intézkedések érdemére és időpontjára vonatkozó tájékoztatás;
  - b) a meghozott intézkedések működésének ezen ajánlás célkitűzései szempontjából történő értékelése;
  - c) a *de minimis* elv alapján biztosított mentességek, valamint az intézkedés esetleges mellőzése vagy az ezen ajánlástól való esetleges eltérések (a késedelmet is beleértve) részletes indokolása.
- (2) Megosztott feladatkörök esetén az érintett hatóságoknak egyeztetniük kell egymással annak érdekében, hogy megfelelő időben szolgáltatassák a szükséges információkat.
- (3) Az érintett hatóságokat az ERKT ösztönzi arra, hogy a javasolt makroprudenciális politikai intézkedésekről a lehető legkorábban tájékoztassák az ERKT-t.
- (4) Valamely viszonyosságot biztosító makroprudenciális politikai intézkedés akkor minősül egyenértékűnek, ha a lehetséges mértékben:
  - a) azonos gazdasági hatással jár;
  - b) azonos hatályú; és
  - c) meg nem felelés esetén azonos következmények (szankciók) kapcsolódnak hozzá.

4. Az ajánlás módosítása

Az igazgatótanács dönt arról, hogy ezen ajánlást mikor kell módosítani. Az ilyen módosítások kiterjednek különösen az olyan újabb vagy módosított makroprudenciális politikai intézkedésekre, amelyek tekintetében a C. ajánlás értelmében viszonyosság biztosítandó, valamint az egyes intézkedésekre vonatkozó információkat tartalmazó kapcsolódó mellékletekre. Az igazgatótanács továbbá meghosszabbíthatja az előző bekezdésekben meghatározott határidőket, amennyiben egy vagy több ajánlás teljesítése érdekében jogalkotási kezdeményezésekre van szükség. Az igazgatótanács különösen dönthet úgy, hogy ezt az ajánlást az uniós jog szerinti kötelező elismerési keret Európai Bizottság általi felülvizsgálatát követően, vagy az ezen ajánlással létrehozott önkéntes viszonyossági szabály működésével összefüggésben szerzett tapasztalatok alapján módosítja.

5. Figyelemmel kísérés és értékelés

- (1) Az ERKT titkársága:
  - a) támogatást nyújt az érintett hatóságoknak az összehangolt jelentéstétel elősegítése, a megfelelő sablonok biztosítása, és szükség esetén a megfelelésre vonatkozó eljárás és határidők részletezése útján;
  - b) ellenőrzi az érintett hatóságok általi megfelelést, ideértve szükség esetén, kérésükre támogatás nyújtását, és a megfelelésről szóló jelentéseket nyújt be az igazgatótanácsnak.
- (2) Az igazgatótanács értékeli az érintett hatóságok által jelentett intézkedéseket és indokolásokat, és adott esetben dönt arról, hogy ezt az ajánlást betartották-e, és hogy az érintett hatóságok megfelelő indokolást adtak-e az intézkedés mellőzésére.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2015. december 15-én.

az ERKT elnöke

Mario DRAGHI